

РЕШЕНИЕ

№ 782

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9711** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искова молба с вх. № 22008124 от 15.04.2021 г., депозирана от А. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] 3А, вх. Б, ап. 12 и Д. В. К. с ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 5, чрез адвокат П. И., срещу „Център за развитие на човешките ресурси“, БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от Изпълнителния директор - П. М. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ап. 11, чрез адвокат Е. Г., с която са предявени субективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 49 от ЗЗД във връзка с чл. 52 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за причинени неимуществени вреди от ответника Център за развитие на човешките ресурси, в общ размер от 24 000 лв. - по 12 000 лв. за всеки от двамата ищци, за претендирано обезщетение относно причинени неимуществени вреди, вследствие от засегнат субективен интерес, в резултат на предоставянето на поверителна информация за ищците, в публичното пространство от служители на Център за развитие на човешките ресурси, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че А. П. е извършвала работа като независим оценител на проектни предложения към „Център за развитие на човешките ресурси“ през периода от 2017 г. до 2019 г. Ответникът е Национална агенция на Република България, която

отговоря за администриране на проекти по финансираната от ЕС програма „Е.+“, като в това си качество ответникът отговарял за подбора на проектите, които да бъдат финализирани, управлява финансирането и осъществява контрол за законосъобразно изпълнение на проектните дейности.

Ищците твърдят, че Д. К. е управител на дружество Сдружение „Надежди и мечти“ с ЕИК[ЕИК], което е било бенефициент по Програма „Е. +“ и на още две от партньорски организации, организиращи мобилности и младежки обмени по програмата - E. S. Partnerships L. и L. M. C. 2000 L..

Ищците сочат, че ответникът „Център за развитие на човешките ресурси“ не е положи дължимата грижа за опазване на поверените му от ищците сведения, в това число и лични данни, които били разпространени неправомерно от негови служители в публичното пространство. Твърдят, че разпространяването на предоставената информация е напълно незаконосъобразно и противоречи на правилата на Програмата. Твърдят, че вследствие от поведенето на ответника, в публичното пространство е изтекла информация, която е невярна и по този начин е накърнено доброто име на ищците в обществото, засегнат е неблагоприятно професионалният им и личен живот, както и че са им нанесени нематериални вреди, изразяващи се в тежки емоционални преживявания и здравословни проблеми за ищците.

Ищците твърдят, че през 2018 г. в медиите е изтекла поверителна информация, предоставена от ищците на ответника по повод тяхно участие в Програма „Е.+“. Сочат, че тази информация, освен имената на ищците, съдържала и факти от техния личен живот като семейно положение и роднински връзки, за участието на А. П. в оценяване на определени проектни предложения, дата на подаване на проектно предложение по конкретен проект в ЦРЧР, размера на субсидии, начина на тяхното заплащане.

В резултат на допуснатото противоправно разпространяване на сведения, засягащи ищците, в медиите и обществото се разпространяват изопачени факти и по този начин ищците се оказали в центъра на скандал за конфликт на интереси, схеми и порочни практики, водещи до неправомерно усвояване на огромни парични суми, отпускани от ЕС във връзка с образователната програма „Е.+“.

В исковата молба се сочи също така, че въпросната информация и нейното опозоряващо интерпретиране се съдържат в статии на в-к „Сега“, публикувана на 01.11.2018 г. със заглавие „Скандалът с европрограмата „Е.“ се разраства“. В цитираната статия било посочено, че 12 проекта, участващи в програмата, са ползвали едни и същи чуждестранни партньори, „зад които стои българин, свързан с една от оценителките“. Сочат, че тази информация се основавала на сигнал - докладна записка от служители на ответника, в която те съобщавали за наличие на конфликт на интереси в проекти, финансирани по „Е.+“. В статията се сочело, че в сигнала „на цели 80 страници служителите обясняват, че един от оценителите - А. Д. П. (в търговските регистри се появявала и като П.), е оценявала редица проекти, по които партньор е бил мъжът, с когото живее „на семейни начала.“ Твърдят, че личността на оценителите по Програмата е известна само на ответника. Считат, че в контекста на твърденията в сигнала на служителите на ответника се създавало съмнение у приблизително 10000 читатели за системно извършвани от ищцата нередности и злоупотреби. Сочат, че са предявили иск срещу К. С. Б., един от авторите на сигнала (гр.д. № 5311/2020 г. на СГС, ГО, I-3 състав).

Друга статия, в която са цитирани сведения от сигнала от служители на ответника,

била публикувана във в-к „Капитал“ на 08.02.2019 г. със заглавие „Колко тихо могат да се „усвояват“ еврофондове“. В хартиеното издание на вестника текстът бил със заглавие „Има още нещо гнило на „Графа“. Сочат, че в статията се говорело за „проядени от съмнения схеми“, в които оценители и получатели на проекти са във връзка едни с друг; че част от проектите са оценени от по двама оценители, като „един от тях неизменно е А. П.“ на места появяваща се като П.“. Твърдят, че в статията по преднамерен начин било посочено, че „на 20 март миналата година А. П. излиза от управлението на „Адванст П. К.“, което само дни по-късно кандидатства за финансиране пред Центъра за интегрирана платформа за обучение и мениджмънт. На нейно място в него влиза... В. К.. Проектът на Центъра за професионално обучение към „Адванст“ попада за оценка при П. и печели 157 хил. евро. Телефонът за контакт на „Адванст“ е все още мобилният на П.“

Ищците сочат, че в посочения цитат се откроявали няколко обстоятелства, за които с информация разполага единствено ответникът - името на ищцата, кой проект е оценявала, датата на подаване на проектното предложение на „Адванст Проджект Консултинг“ ЕООД.

Твърдят, че в статията не е изложена достоверна и пълна информация относно проектното предложение на „Адванст Проджект Консултинг“ ЕООД. Сочат, че крайната оценка на предложението е поставена от трети независим оценител, проектът не бил одобрен от ЦРЧР за получаване на финансиране, а е бил поставен в списъка с резервите. Считат, че сигналът на служителите на ответника е предизвикал непосредствени вреди, придобили огромен обхват, като от личните отношения и професионалната дейност на ищците, в статията са изведени аргументи за извършени от тях злоупотреби с европейски средства.

В исквата молба се твърди също така, че на 30.07.2019 г. в електронното издание на в-к „Капитал“ е публикувана статия със заглавие „Министерство за Освобождение на Неудобните“. В статията се сочело, че МОН и ЦРЧР са уволнили няколко служители, сигнализирали за „схеми с европейски фондове“. В статията въпросната „схема“ била обобщена, че в откровен конфликт на интереси една от оценителките на центъра (ищцата) одобрявала проекти на бъдещия си съпруг (ищеца). В статията бил посочен източникът на информацията - един от главния експерт в ЦРЧР К. Б., който се свързал с редакцията на вестника. Било цитирано и изказване на Б. в изданието. В статията било посочено, че по случая били извършени проверки от Прокуратурата на РБ и КПКОНПИ, като проверката на Прокуратурата приключила с отказ да се образува досъдебно производство. Проверката на КПКОНПИ не била установила необходимост от налагане на санкции за неправомерни действия. Въпреки това обаче, статията създавала впечатление, че ищците са замесени в нередности.

Вестник „Сега“ публикувал статия на 25.09.2019 г. със заглавие „Как затихва един скандал за конфликт на интереси“, в която също били изнесени твърдения от въпросния сигнал на служители от ЦРЧР. И в тази статия се твърдяло за налични „схеми“, „злоупотреби с европейски средства“ и предполагаем от автора конфликт на интереси. Били изнесени данни за 12 проекта. Считат, че сигналът, изготвен от служители на ответника, е оклеветяващ, формирал в съзнанието на широк кръг от хора един негативен и позорен образ на ищцата. Също за такива „схеми“ за злоупотреба с европейски средства с участието на ищцата било изнесено в сайта Novini247.com на 29.09.2019г. Статията препращала към друга статия на в-к „Сега“ със заглавие „Още един бивш служител по програма „Е.+“ се оплака от натиск“.

Ищците твърдят, че всички цитирани статии са на разположение за възприемане от потребителите в Интернет, както и в печатни издания на вестниците, което е допринесло за тяхното достигане до още по-широк кръг от читатели. Това допълнително утежнявало нематериалните вреди, които ищците понесли. Твърдят, че ищцата е понесла и продължавала да търпи тежки емоционални преживявания, чувствителността ѝ била изострена, не е в състояние да говори спокойно за публикациите, без да се разстрои. Дълго страдала от нервно напрежение. Засегнати били доброто ѝ име и професионалната ѝ репутация на титулуван преподавател в един от най-известните университети в страната и чужбина, градени в продължение на години. Твърди, че най-сериозно последствие от изживения стрес са две спонтанни прекъсвания на бременност, които ищцата преживяла в хода на продължителни инвитро процедури. Това било следствие от преживения стрес от разпространяващите се в пресата клевети.

От своя страна ищецът К. също преживял силни притеснения, резултат от публично разпространение на неверни позорящи твърдения за личността му и за участието му в съмнителни практики. Твърди, че последните рефлектирали върху личната му сфера, довели до страх, тревога, срам и неудобство от публикациите. Започнал да губи бизнес-партньори, които се усъмнили в неговата почтеност. Всичко това оказало значително негативно въздействие върху психиката му, отразило се неблагоприятно на отношенията му с близки, приятели и колеги. Засегнато било достойнството му и доброто му име на надежден професионалист, градил дълго авторитет. Бизнесът му също търпял сериозни материални загуби.

Сочат, че преди подаване на исковата молба, на 30.12.2020 г. ответникът изпратил писмо до един от бенефициентите по Програма „Е.+“ - Сдружение „Асоциация Студентски медиен свят“, с което го уведомява, че са отпаднали подозренията за конфликт на интереси, респективно относно безпристрастността при оценяване на проектното предложение. Считат, че по този начин ответникът е направил извънсъдебно признание, че дейностите и плащанията по проекта по Договор за отпускане на финансова подкрепа № 2017-3-BG-01-КА105-046820 са били неоснователно спрени. Считат, че това признание се разпростираше и върху останалите бенефициенти по Програма „Е.+“, които също са били оценявани от А. П. и си партнират в проектите с чуждестранните организации, управлявани от Д. К..

С исковата молба се претендира осъждане на „Център за развитие на човешките ресурси“ да заплати сума в размер на 24 000 лв., от които 12 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, причинени на А. Д. П. и 12 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, причинени на Д. В. К.. Претендират законна лихва върху сумата за обезщетение, считано от 15.04.2021 г. до окончателното изплащане, както и разноските в производството.

Първоначално делото е заведено с посочените основания и ответник пред Софийски районен съд, който го е разгледал и е постановил Решение от 31.03.2022г., с което е отхвърлил исковите молби, като е приел за недоказано, че претендираните вреди са следствие от поведението на ответника.

Решението е оспорено пред СГС, по повод което е образувано гр. дело № 6699/2022г., по което е постановено Решение № 3301/21.06.2023г., с което решението на СРС е обезсилено, при следните мотиви:

Прието е, че предмет на иска е търсене на обезщетение и отговорност за причинени вреди поради неправомерно обработване на личните данни на ищците, което следва

да бъде проведено по реда на глава единадесета от АПК „Производство по обезщетения“ . Прието е, че процесният иск представлява искане за обезщетение от неправомерно обработване на личните данни на ищците по Регламент /ЕС/2016/679 и Закона за защита на личните данни, без оглед на начина на завеждане на иска като такъв по чл. 49 от ЗЗД.

След обезсилване на решението на СРС, делото е изпратено на АССГ, по повод което е образувано настоящото производство. Настоящият състав на съда е оставил исковите молби без движение, като е указал на ищците, че следва да заявят дали поддържат претенциите си за обезвреда по начина и реда, по който са възприети в Решението на СГС. С молба от 23.10.2023г. ищците са потвърдили жалбата си на основанията и реда, възприети от СГС.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. И. с редовно пълномощно. Моли исковите да бъдат уважени, като счита, че от данните по делото на СРС се установява безспorno изтичане на лични данни на доверителите й, което е довело до претендираните вреди. Претендира разносните по списък. Представя подробни писмени бележки.

Ответната страна „Център за развитие на човешките ресурси“, се представлява от адв. Г., която изцяло оспорва исковите. Счита за недоказано, че информацията, която е разпространена в цитираните медии, е изтекла именно от доверителя й, като моли, в случай, че съдът прецени, че е налице такава, да бъде прието, че е на основание чл. 6 от Регламента. Претендира разносните по списък. Представя подробни писмени бележки.

Представителят на СГП дава заключение за недоказаност и неоснователност на исковата молба.

По фактите се установява следното:

По делото не се спори и от представените по делото доказателства се установява, че А. П. е хабилитирано лице в Университета за национално и световно стопанство и е извършвала работа като независим оценител на проектни предложения към Център за развитие на човешките ресурси (ЦРЧР) / ответник/, като между страните са сключени Договор № ЧР-02- 39/09.08.2017 г. с предмет оценка на проектни предложения по Програма „Е.+“ за 2017 г. и Договор № ЧР-02-94/14.03.2018 г. с предмет - оценка на проектни предложения по Програма „Е. +“ за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. В качеството си на външен оценител, ищцата А. П. е била запозната с ръководството за оценители за качествено оценяване по програмата Е. + във Версия 1 от 10/01/2018 г., като съгласно т. 2.2 от Ръководството, за да се осигури независимостта на оценителите, техните имена не се обявяват публично. Установява се също, че оценителите не трябва да се намират в ситуация на конфликт на интереси по отношение на проектните предложения, по които трябва да дадат мнение, като подписват декларация за липсата на такива обстоятелства и се задължават при възникването им да уведомят ЦРЧР. Когато потенциален конфликт на интереси е доведен до вниманието на ЦРЧР, като последният преценява обстоятелствата и решава дали да изключи експерта. В ръководството изрично е посочено, че всички лични данни ще бъдат обработвани в съответствие с Регламент (ЕО) №45/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, като последният се прилага за обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

Видно от представените доказателства, се установява, че към 14.03.2018г. А. П. не е оценител към ЦРЧК, като правоотношенията между страните по Договор № ЧР-02-94/14.03.2018 г. с предмет оценка на проектни предложения по Програма „Е. +“ за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са прекратени.

Не се спори между страните и по делото се установява, че ищецът Д. В. К. е управител на дружество Сдружение „Надежди и мечти“ с ЕИК[ЕИК], което е било бенефициент по Програма „Е. +“ и на още две партньорски организации, организиращи мобилности и младежки обмени по програмата - E. S. Partnerships L. и L. M. C. 2000 L..

По делото не е спорно, а и от събраните доказателства се установява, че на интернет страницата www.segabg.com, на 01.11.2018 г. е публикувана статия със заглавие „Скандалът с европрограма „Е.“ се разраства“, а на

25.09. 2019г. статия със заглавие „Как затихва един скандал за конфликт на интереси“. В статията от 01.11.2018 г. се съдържат данни за ищците, а именно - имена, служебно положение, професионална дейност и семейно положение. В статията като източник е цитиран просветния министър, като са изложени твърдения от автора, че разполага със сигнал за конфликт на интереси, докладван от служителите на ЦРЧР до изпълнителния директор на Агенцията. В статията със заглавие „Как затихва един скандал за конфликт на интереси“ от 25.09.2019г. се съдържат отново данни за ищците, като се твърди, че при усвояване на европейски средства, няколко души в роднински връзки помежду си печелят проект след проект, като един оценява, друг партнира, а трети се явява директен бенефициент, като е посочено, че в схемата са преподавателката от У. и близка на М. и В. А. А. П. в ролята на оценител на проекти и нейният бъдещ съпруг Д. К. като „международен партньор“ на същите проекти чрез своите фирми, регистрирани в Л..

По делото е представен заверен препис от статия, публикувана на 30.07.2019г. на интернет страницата capital.bg, със заглавие „Министерство за Освобождение на Неудобните“, с подзаглавие „МОН и Центърът за развитие на човешки ресурси са махнали няколко служители, сигнализирали за схеми с европейски фондове“. В нея се посочва, че преди няколко месеца изданието е разказало за „откровен конфликт на интереси“, при който „една от оценителките на центъра е одобрявала проекти на бъдещия си съпруг“, описват се и иницираните проверки по случая. Цитиран е проверител по случая, който след подаване на сигнал за конфликт на интереси твърди, че бил освободен от длъжност, като е поместено и изявление от МОН.

Изложени са резултати от извършена проверка за наличие на конфликт на интереси от страна на ОСЕС: „проектите, оценени от А. П., са оценени в ситуация на конфликт на интереси и не би трябвало да бъдат финансирани. Разходи в размер на 633 хил. евро да бъдат оттеглени от

годишния отчет на „Е. +“ и 32 хил. евро за 2017г.“ в случая нарушението е установен конфликт на интереси по смисъла на Основния финансов регламент на ЕС“. Допълва се, че Центърът не е предприел мерки за предотвратяване конфликт на интереси, въпреки препоръките на одиторите през 2015 г. Според брояча на страницата, статията е била прочетена 19 506 пъти.

Съгласно представена от ответника справка, направена на 10.09.2018 г. от интернет страницата на Университета за национално и световно стопанство, се установява, че качеството на оценител към ЦРЧР на А. П. е било оповестено публично на интернет страницата на университета, катедра „Икономика и туризъм“, където ищцата преподава, преди публикуване на първата по време публикация - във в. „Сега“.

Видно от представената към отговора на исковата молба статия от 31.07.2018г., публикувана на страницата на ЦПО „Хотелиерска лига“ на „Виктория Груп“ АД по делото се установи, че на 31.07.2018 г. е станало публично известно на неограничен кръг лица обстоятелството, че между ищите е сключен граждански брак.

Представено е електронно съобщение от 01.03.2019 г. от Н. М., представляващ сдружение с нестопанска цел „Шанс има всеки“ - Х. до ищеца Д. К. за прекратяване на договор по проект „Инвестиции в хората, които практикуват и могат да преобразяват бъдещето си“, поради това, че към неговата организация има съмнения за нередности и измама, като ищецът „лично бил даден на прокурор“.

Представени са писмо до сдружение „Обединени европейци“, представлявано от управителя Д. К. от 01.06.2020 г. и писмо до сдружение „Успехите в нас“, представлявано от управителя С. Й. от 01.06.2020 г., с които сдруженията се уведомяват за прекратяване на договорите за отпускане на финансова подкрепа с мотиви, че са налице конфликт на интереси между лице, представляващо партньорската организация по договорите, а именно представляващия дружеството L. M. C. 2000 L., с инициали Д. и оценителя на проектното предложение - АДП.

Представени са писма от ЦРЧР до В. К., председател на ЦПО „Профишънси“ към „Аванст проджекг консултинг“ ЕООД, както следва: от 08.08.2018г., с което лицето се уведомява, че по отношение на него ще бъде извършена допълнителна оценка, тъй като в процеса на проверка на документи били установени факти, които представляват предпоставка за конфликт на интереси и от 29.08.2018 г., с което се съобщава получената оценка и включването на ЦПО в списъка с резерви.

От приетото по делото постановление от 23.05.2019 г. на СГП се

установява, че преписка с вх. №21379/2018г. по описа на СГП е образувана по повод сигнал на П. К. - изпълнителен директор на ЦРЧР, като по същата е постановен отказ за образуване на наказателно производство, тъй като липсвали данни за извършено престъпление по чл.248а, ал.3 и чл.282 НК и тя е препратена по компетентност на СРП за проверка дали не е извършено престъпление по чл.313 НК, която постановява отказ за образуване на наказателно производство, преминал инстанционна проверка.

В приложеното по делото писмо от КПКОНПИ от 19.03.2021 г. е посочено, че по отношение на ищцата А. П. образуваното производство е прекратено с Решение за прекратяване на производство № РП-603-18-006, като сигнала е изпратен на Изпълнителния директор на ЦРЧР за предприемане на необходимите действия по компетентност с указания, след приключване на проверката КПКОНПИ да бъде уведомена за резултатите от същата.

По делото не се спори и от представеното по делото копие на Заповед № РД-5-2019-00-166/01.07.2019 г. се установява, че считано от 02.07.2019 г., ответникът ЦРЧР е прекратил служебното правоотношение с лицето К. Б., главен експерт в дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“.

В представения Одитен доклад на Изпълнителна агенция „Одит на средствата от ЕС“ към Министерство на финансите от 11.03.2020 г., извършен в периода м.11.2019 г. - м.02.2020 г., са формирани препоръки във връзка с констатирани пропуски, а именно: слабости в процедурата за администриране на сигнали за нередности и измами, недостатъци в процедурата за извършване на проверка на декларациите на оценителите, които изискват предприемане на действия с цел минимализиране на риска от конфликт на интереси при оценка и селекция на проектни предложения. В представения Одитен доклад от 13.03.2019г., извършен в периода м.01.2019 г.-м.02.2019 г. се констатира слабости в контрола върху оценителния процес по отношение на избягване на конфликт на интереси, както и слабости в процедурата за администриране на сигнали за нередности и измами. Във връзка с одитния доклад, Европейската комисия е дала становище, че последният е достатъчно основание за прекратяване на конкретните проекти и възстановяване на съответните суми, като са дадени указания за завеждане на дела за възстановяване на средствата по програмата, които са неправилно изплатени и използвани. В становището на Европейската комисия се посочва още, че въпреки отказа на прокурора да образува наказателно производство срещу ищите, и въпреки че действията са се случвали преди брака на двете лица, е очевидна хипотезата на конфликт на интереси и обстоятелството,

че двете лица са били близки преди сключването на брака. Установява се също, че във връзка с писмото от 28.10.2019г. от Европейската комисия е издадено дебитно известие №[ЕГН], съгласно което ЦРЧР следва да възстанови на Европейската комисия сума в размер на 867 710 euro, като видно от представените по делото доказателства, същите са заплатени от ЦРЧР на 24.01.2020 г.

По делото е прието, изпратено от СГС заверено копие на искова молба с вх. № 54338/16.06.2020 г., въз основа на която е образувано от А. П. и Д. К. гр. д. №5311/2020 г. по описа на СГС, състав I-3, в което се иска осъждане на ответника да заплати на ищците общо за двата сумата от 32 1717,70 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от разпространение на неверни и позорящи твърдения в медиите - в. „Сега“, в. „Капитал“ и телевизия „Е.“.

От разпита на свидетелите С. Б. и Е. Х. съдът приема за безпротиворечиво доказано, че на разпространената информация в информационните сайтове на в. „Сега“ и в. „Капитал“, както и на интервю на К. Б. в медиите, ищците реагирали много тежко и трудно го преживели. В процесния период П. е трябвало да бъде спокойна, защото е била в процедура по инвитро през 2018 г. и 2019 г., като имало успешен опит през 2020 г., а неуспешните опити били по време на статиите.

Установява се, че ищците А. и Д. претърпели негативни емоционални състояние в следствие на интервю на К. Б. при Л. К.. Имали високо кръвно налягане, безсъние и паник-атаки, които продължавали до днес, като всичко това се отразило и на репутацията им.

От представеното по делото копие на удостоверение с изх. №789/26.11.2020г., издадено от Телевизия „Е.“ се установява, че предаване с участието на К. Б., служител на ответното дружество, е излъчен на 04.03.2020г.

По делото на СРС е изслушано заключение на вещо лице по допуснатата компютърно-техническа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитирал като компетентно и обективно дадено. От заключението е установено, че записът от предаване „Честно казано“ с водеща Л. К., излъчено на 04.03.2020 г. по телевизия „Е.“ е автентичен, като записът е обособен в пет части. Втора и трета част са озаглавени „Орда от проверяващи“, като в тези части участие са взели К. Б. и В. Н., които първоначално са представени като служители на ЦРЧР, като в тринадесетата минута от излъчване на записа се изписва надпис В. Н. - журналист. В хода на интервюто става ясно, че същите вече не са в правоотношение с ответника. Вещото лице е възпроизвело в констативно-съобразителната част на експертизата подробно описание на

репликите от записа и кадри, на които се виждат участниците в него, както и кадри на излъчени по време на предаването репортажи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съдът споделя тезата на СГС, че производството е по реда на чл. 79, ал. 1, чл. 82, § 1 във вр. с § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с чл. 39 от ЗЗЛД, чл. 203 от АПК, във вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В производствата от този тип се установява от съда, а не от специализирания орган Комисия за защита на личните данни наличието на нарушение при начина на обработване на лични данни и евентуални ностъпили от това нарушение вреди.

В процесния случай ответник е „Център за развитие на човешките ресурси“. Обвинението се състои в това, че на база обработване на личните данни на ищците А. П. и Д. К. от служители при ответника, същите са обработени неправомерно, като са станали достояние на широката общественост чрез превратното им изнасяне в медиите.

По отношение на противоправното поведение на служители на ответното дружество са наведени твърдения, че последното се изразява в незаконосъобразно разпространение до медиите на лични данни на ответниците, от което последните са претърпели неимуществени вреди.

Няма спор между страните и по делото се установява, че служителите на ответното дружество в дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“, сред които лицето К. Б. са имали достъп до имената на оценителите по проектните предложения, както и до дружествата - партньори по проектите, техните представители, както и до дружествата бенефициери по проектите. Установи се, че по повод и при изпълнение на възложената работа, експертите в дирекцията са изготвили доклад във връзка с констатиран конфликт на интереси, който доклад е бил представен на Изпълнителния директор на „Центъра за развитие на човешките ресурси“. С оглед обществената дейност, извършвана от ответника и разходването на безвъзмездно предоставени европейски средства, имената на дружествата бенефициери, както и имената на партньорските организации, са публично известна информация.

Нарушението при обработване на личните данни на ищците е във връзка с разпространението на информацията за качеството оценител на А. П. по определени проектни предложения. Съгласно ръководството за оценители, имената на оценителите не се обявяват публично, за да се осигури тяхната независимост.

Съдът приема, че е налице неправомерно обработване на лични данни от страна на служителя на дружеството К. Б.. Съдът приема, че доколкото

ответник е Център за развитие на човешките ресурси, чийто служител е бил Б., се установява допускане на неправомерно разпространение на лични данни от служител на дружеството, както в рамките на периода, в който последният е бил такъв, а именно – относно публикацията под формата на статия във вестник „Сега“ на 01.11.2018г. и статията във вестник „Капитал“ от 08.02.2019г., така и относно последвалите статии в електронното издание на „Капитал“ от 30.07.2019г., електронното издание „Novini247“ от 29.09.2021г. и участието в предаването на Л. К. на 04.03.2020г., тъй като макар и същите да са реализирани след отстраняването на Б. от работа при работодателя – ответник със Заповед № РД-5-2019-00-166/01.07.2019г., източникът на информацията, съдържащ лични данни относно ищците, е от Център за развитие на човешките ресурси, настоящ ответник, по време на работата на Б. при същия.

Съдът приема за доказано, че данните, които са били публикувани в медиите и са станали публично достояние, са били оповестени именно от служител на ответника, респ. са узнати от същия в процеса на работата му при него.

В статията от 01.11.2018 г. във в-к „Сега“ са цитирани изказвания на просветния министър, но изрично е посочено, че докладът, на който почиват данните, именно от служителите на ЦРЧР, е изпратен до Изпълнителния директор на ЦРЧР и до министерството. В статията се сочи, че по повод сигнал, който е анонимен, е извършен одит от Министерството на оценителите по проекта „Е.+“ относно конфликт на интереси. Сочи се, че вестник „Сега“ разполага с въпросния сигнал, който представлява докладна записка от служители в Центъра, като същият е цели 80 страници и касае пряко оценителя А. П. и оценяването от нейна страна на проекти, по които партньор е бил мъжът, скогото живее на семейни начала, а впоследствие сключват брак.

По делото се установява, че значителна част от публикациите, в това число и предаването на Л. К. „Честно казано“ по телевизия „Е.“, са извършени и реализирани след като правоотношенията между ответника и К. Б. като служител, за който изрично се твърди, че е източник на информация, са били прекратени. Последното обаче не променя изводите на съда, именно тъй като се установява, че разпространените лични данни са били съхранявани и обработвани от ответника – администратор на такива, като са станали достояние на разпространилото ги лице вследствие от работата му при него.

В този смисъл е и Решение на Съда на Европейския съд / трети състав/ от 14.12.2023г. по дело С -340/21 / срещу НАП/, съгласно което, в

отговора на въпрос №4 се сочи, че чл. 82, §3 от ОРЗД / който предвижда правото на обезщетяване на засегнатите субекти, чиито лични данни са неправомерно обработени/ следва да се тълкува в смисъл, че администраторът не се освобождава от от задължението си по чл. 82 от Регамента за обезвреда на търпените от дадено лице вреди , само поради факта, че тези вреди произтичат от неразрешено разкриване на лични данни от трета страна по смисъла на чл. 4, т.10 от Регламента, какъвто следва да се явява служителят след прекратяване на правоотношението му с работодателя.

Както бе посочено, по делото се установи, че е налице друго съдебно производство, водено от настоящите ищци срещу бившият служител К. Б., поради което поведението на лицето не е предмет на настоящото дело. Предмет на същото е обаче какви технически и организационни мерки е взел настоящият ответник „Център за развитие на човешките ресурси“, за да предотврати неразрешено изтичане на лични данни, до които достъпът е вследствие от възложени задачи на негови служители в хода на обработването им.

Не е спорно, че ответникът се явява администратор на лични данни по отношение на съхраняваните и обработвани от него данни на оценители и офериращи предложения, каквито се явяват съответно ищците. Не е спорно още, че същият е следвало да изпълни задълженията си и да организира работата на центъра, представляващ национална агенция за координиране на проекти, финансирани с европейски средства, свързани с програма „Е.+“ така, че да съответстват на изискванията на Регламент на ЕС 2016/679. Центърът представлява държавно учреждение, създадено с Постановление № 277/06.12.2013г. на МС.

В изложения смисъл и в качеството му на администратор на лични данни, в тежест на ответника бе възложено да докаже изпълнението на задълженията по чл. 24, §2 от Регламента.

Предвид качеството на ответника - администратор на лични данни, правото да се претендира обезщетение за причинените вреди, се упражнява чрез предявяване на осъдителен иск, подлежащ на разглеждане от административните съдилища по реда на АПК, с препращане за неуредените въпроси към ЗОДОВ и ГПК. Предмет на проверка е установяването дали актът, действието или бездействието на администратора, е съответно на Регламент (ЕС) 2016/679. За да е основателен предявеният иск за обезщетение предвид разпоредбата на чл. 82 от ОРЗД следва да са налице следните предпоставки: 1. нарушаване на правата на субекта на данни по Регламент (ЕС) 2016/679 в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента;

2. причинена материална или нематериална вреда; 3. причинна връзка между нарушението на правата по регламента и причинената вреда.

Съгласно чл. 8, § 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз /ХОПЕС/ всеки има право на защита на неговите лични данни. С разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени задължения за администраторите на лични данни и обработващите лични данни да осигурят необходимата защита на тези данни, така че да се гарантира тяхното законосъобразно обработване, в съответствие с принципите, определени в чл. 5 от ОРЗД. Чл. 24 и 32 от Регламент (ЕС) 2016/679, и чл. 59 от ЗЗЛД задължават администратора на лични данни, в случая ответната национална агенция, да вземе подходящите технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с регламента и със закона.

Според чл. 82, § 3 от ОРЗД администраторът или обработващият лични данни се освобождава от отговорност съгласно параграф 2, ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за събитието, причинило вредата. Тежестта да докаже, че са взети подходящите организационни и технически мерки, е на администратора/обработващия, а не на лицето, което твърди, че в резултат на липсата на такива мерки, е претърпяло вреда. Администраторът/обработващият следва да установи по несъмнен начин, че е предприел подходящите и ефективни организационни и технически мерки, така че по никакъв начин не е отговорен за изтичането на личните данни на ищеца в общественото пространство, в случая чрез разпространението им в медиите.

В съображение 74 от ОРЗД е предвидено, че администраторът е длъжен да прилага подходящи и ефективни мерки и да е в състояние да докаже, че дейностите по обработването са в съответствие с този регламент, включително ефективността на мерките. Тези мерки следва да отчитат естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и риска за правата и свободите на физическите лица. А в съображение 146 от ОРЗД е предвидено, че администраторът или обработващият лични данни следва да бъде освободен от отговорност, ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за вредите.

От ответника по делото не бяха представени доказателства относно предприети от него каквито и да е мерки, които да гарантират обработването на личните данни, чийто администратор е, в съответствие с цитираните изисквания. Основният довод, който същият противопоставя е, че не е доказано изтичането/разпространението на личните данни на ищите чрез него.

Както бе посочено по-горе, съдът приема за безспорно установено, че

именно служители при ответника са предоставили данните на ищците на медиите, като същите безспорно са им били достояние по повод на службата им при ответника. Други твърдения в тази насока не са и налице. Напротив, самият ответник сочи, че статията във вестник „Сега“ почива на данни от Министерство на образованието, от където обаче е налична информация за изготвен доклад от служители при центъра, на който се позовават.

Не е спорно, че К. Б. е заемал длъжността „Главен експерт“ в Дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ в ЦРЧР до 02.07.2019г., както и че изготвените и разпространени статии във вестник „Сега“ и вестник „Капитал“ почиват на вътрешна докладна записка, която е с конфиденциален характер. Следователно, съдът приема, че не е спорно, че въпросните лични данни, станали обществено достояние чрез медиите, са изтекли именно от базата данни на ответника, като не са налице и твърдения за начина на тяхното обработване и съхранение.

Както бе посочено, доказателствената тежест за обезпечаване на законосъобразното обработване на лични данни, е върху ответника. Доказателства в тази насока не бяха представени.

Прекратяването на правоотношението със служителя К. Б. не само, че не освобождава ответника от отговорност по мнение на съда, но и навежда на съмнения относно причините за това освобождаване, въпреки формалното основание на заповедта за съкращение на щата. Последното косвено води до съмнение относно възприетото от самия ответник за неправомерно изтичане данни, които е следвало да обработва и съответно съхранява по реда на Регламента.

По отношение на самите данни, предмет на разпространение, съдът намира, че следва да отбележи, че не е предмет на производството дали и как по друг начин същите са били оповестявани, като например че семейното положение на ищците е било от други източници и извън процесните статии и интервю, а дали ответникът е предприел мерки за опазване на тази информация, съдържаща лични данни относно ищците, респ. дали изтичането ѝ през него е вследствие на непредприемането им.

С оглед горното, съдът приема, че ответникът не доказва да е предприел мерки, които да препятстват неправомерно изнасяне на лични данни, които същият обработва като администратор, вследствие на което са изтекли именно такива, съхранявани при него. Разпространението им по друг начин не е предмет на производството и не опровергава възприетото от съда, че е налице нарушение на изискванията на Регламента относно обработването им, поради липса на предприети мерки на правилното им обработване.

Неприложимостта на законодателството по отношение на личните данни спрямо журналистическата дейност, каквото възражение е наведено в писмените бележки на ответника, е неотнормимо, доколкото предмет на проверка са предприетите от него мерки за съхранение на информацията, съдържащи лични данни така, че да не може да бъде неправомерно разпространена, без оглед на това чрез кои средства е сторено, обратното на което се приема за доказано в производството.

По делото се доказва и причинната връзка между противоправното обработване на лични данни от ответното дружество и твърдените от ищците неимуществени вреди. Ищците са преминали през едно негативно емоционално състояние, претърпели са стрес и затруднения.

От показанията на свидетеля Е. Х., се установява, че същата познава ищците по повод на работата си. Същата е свела до знанието на П. информация за първата статия във вестник „Сега“. От показанията еднозначно се установява стреса, който ищцата е получила от тази новина, която и до днес влияе на психическото ѝ състояние. Същата е възприела възникналия медиен скандал като проблем във връзка с професионалната си реализация, което, освен че е повлияло на процедурите по забременяване, влияе на работата и имиджа и до днес. Свидетелят Б. подчерта, че и двамата ищци, особено А. П., чийто семеен приятел е, и до днес изпитва чувство на негативизъм от изтеклата информация, което пряко влияе на емоционалното ѝ състояние в личен и професионален план, като е довело до прекратяване на отношения с близки и прекъсване на част от професионалните проекти.

По смисъла на т. 5 от Решение №62021CJ0340 от 14.12.2023г. на СЕС по дело № С340/2021г. опасенията на субекта от потенциалното изтичане на данни могат да представляват нематериални вреди. С още по-голяма сигурност такива могат да представляват притесненията от реално изтичане на данни, предпоставка за превратното им разпространяване, какъвто е процесният случай.

С оглед горното, съдът приема, че са налице предпоставките за уважаване на исковете, поради наличие на елементите от фактическия състав на чл. 82, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Размерът на вредите от нематериален характер се преценява по справедливост, като за процесния случай, с оглед периода на разпространение на данни, считано от 2018г. , както и с оглед предмета на дейност на ищците, който е с широк обществен характер, съответно интерес, съдът преценява заявените щети като справедливи съобразно на установеното нарушение от страна на ответника.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че възстановяването на средства от

страна на ответника в европейските фондове, не е предмет на настоящото производство, като в случай, че настоящите ищци са причина за това, е налице негова правна възможност за насрещно обезщетяване.

При този изход на спора, в полза на ищците следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в размер на 1480 лева адвокатски хонорар за всеки. Съдът отчита идентичността на тезата на ищците, но възражение за прекомерност не е направено от страна на ответника.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Център за развити на човешките ресурси БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от управителя М. Б. да заплати в полза на А. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ап. 12 и Д. В. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и по 12 000 лв. /дванадесет хиляди/ за всеки от двамата ищци, общо 24 000 лева / двадесет и четири хиляди/ , представляващо претендирано обезщетение относно причинени неимуществени вреди, вследствие от допускане на неправомерно обработване на техни лични данни, обработвана от „Център за развитие на човешките ресурси“, в качеството му на администратор на лични данни по отношение не тези на ищците, ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА „Център за развитие на човешките ресурси“ БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от Изпълнителния директор М. Б., да заплати в полза на А. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ап. 12 сумата от 1480 /хиляда четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща запатен адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА „Център за развитие на човешките ресурси“ БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от Изпълнителния директор М. Б., да заплати в полза на Д. В. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 1480 /хиляда четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща запатен адвокатски хонорар.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

